

A boszorkánymulatságba keveredett pap (Boszorkányzsír)

Volt egyszer egy pap, aki észrevette, hogy gazdasszonya éjjelenként nyomtalanul eltűnik a szobájából, s csak éjfél után kerül haza. Meg akart a pap győződni, hogy hova jár, s ezért egy este, midőn az asszony lefekvéshez készülődött, elbújt s úgy figyelte, hogy mi fog történni. A gazdasszony vetkőzni kezdett, majd a szekrényről levett egy tégely zsírt, azzal jó bedörzsölte a hónalját, és lefeküdt. Egyszer csak csodák csodája felemelkedett az ágyból, repkedni kezdett és kiszállt az ablakon. A papnak nem kellett több, ő is bekente zsírral a hónalját, s nemsokára érezte, hogy már ő is repül.

Utánaeredt a gazdasszonyának, s így szálltak messze-messze, ismeretlen tájakon, míg csak egy nagy palotához nem értek, hol már nagy mulatozás folyt. A pap is a többiek közé ült, mintha közékük tartozna s velük evett, ivott, mulatozott. Senki sem kérdezte, hogy kicsoda, honnan jött, hogy került közékük. Végül is hajnalodni kezdett. A vendégek is felkerekedtek, de mielőtt távoztak volna, megint előszedték a csodás zsírt, és bedörzsölték vele a hónuk alját. Egykettőre mind elrepültek, csak a pap maradt ott magában, mert bizony nem hozott magával a repülő zsírból.

Midőn kivilágosodott, látta csak, hogy a gyönyörű palota, ahol ő egész éjjel mulatozott, semmi más, mint egy terebélyes fa a Duna közepén. El is volt rémülve, hogy most már hogyan fog innen megszabadulni, mert minden oldalról sebes, mély víz vette körül. Így gubbasztott ott kétségbeesetten órákon keresztül. Végül is szerencséjére arra vetődött egy csónak, s az szabadította ki kényelmetlen helyzetéből.